

321. Gioan B. Nguyễn Tri Phương
 322. Anna Nguyễn Thị Thang
 323. Giuse Đinh An
 324. Phêrô Nguyễn Văn Tấn
 325. Luca Nguyễn Ty
 326. Maria Vũ Thị Nho
 327. Antôn Lê Tâm

328. Đôminicô Hà Văn Sần
 329. Phêrô Nguyễn Văn Thắng
 330. Giuse Nguyễn Văn Đồng
 331. Maria Nguyễn Thị Hường
 332. Maria Nguyễn Thị Mầu
 333. Maria Nguyễn Thị Cúc
 334. Anna Hoàng Thị Liên

335. Maria Hoàng Thị Ca
 336. Giuse Nguyễn Bá Tước
 337. Maria Nguyễn Thị Sa
 338. Giuse Nguyễn Xuân Tân
 339. Inê Bùi Thị Nghi
 340. Maria Nguyễn Thị Tam

Trong tinh thần hiệp thông huynh đệ, các hội viên luôn nhớ đến và cầu nguyện cho nhau, khi sống cũng như lúc qua đời. Thánh lễ vô giá cầu cho các hội viên đau yếu và các hội viên đã qua đời sẽ được dâng vào ngày 15 mỗi tháng, xin hội viên khắp nơi cùng hiệp ý nguyện cầu theo những ý chỉ trên.

SỐNG NỘI TÂM

BỘ XƯƠNG CỦA CHÍNH MÌNH

Trong một dịp dự tang lễ của gia đình người thân ở San Jose, tôi học được một điều giúp tôi hiểu và thăng tiến hơn trong đời sống nội tâm. Gia chủ là ông có 8 tuổi, có người con là linh mục bên New York. Cuộc sống của ông có khá bận rộn vì đảm trách phần vụ chính trong ban Trung vụ Tổng đoàn. Một buổi tối, ông có mời tôi vào phòng riêng để trò chuyện. Vừa đẩy cửa bước vào, tôi giật mình vì một bộ xương người màu trắng đập vào mắt tôi. Bộ xương già bằng kích thước người lớn được treo lủng lẳng cạnh chiếc giường 'độc thân', trong khi căn phòng chỉ có một bóng đèn tròn duy nhất không đủ sáng. Tôi cũng thấy trên chiếc bàn nhỏ kê sát giường có cuốn Thánh Kinh mở ra với sợi giây đánh dấu trang sách, chứng tỏ có người đọc. Tôi đang quan sát căn phòng thì ông có nói ngay:

- Cháu ạ, thời giờ chẳng còn bao lâu nữa. Sớm muộn gì rồi cũng đến phiên mình thôi.

Tôi hiểu ý nên rất cảm phục ông có. Nhưng tôi muốn biết động cơ nào đã thúc đẩy ông có cách sống khác thường này. Tôi ướm tay vào bộ xương người đang dựa nó một tí, và hỏi:

- Ông có treo bộ xương người trong phòng làm gì?

- Để nhìn nó mà chuẩn bị. Hằng ngày mỗi khi vào phòng nhìn thấy bộ xương, bác cứ nghĩ đó là bộ xương của chính mình sau khi chết. Ban đêm trước khi đặt mình xuống giường ngủ, bác đọc một đoạn Lời Chúa rồi dành vài phút tĩnh lặng. Rồi như mình chuẩn bị vào nằm trong mồ vậy.

Rõ ràng tâm tình của ông có không còn ở trạng thái tĩnh 'nữa, nhưng đã biến thành một hành động thánh thiện, bắt nguồn từ những việc xảy ra trong đời thường. Thiết tưởng không còn bài học nào sâu sắc hơn cho tôi khi biết được tâm tình và gương lành của ông có.

Phêrô Maria Nguyễn Hùng Cường